

Η ΨΥΧΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΗΣ

Τὸ περιβάλλον τὴν ψυχὴν ὑλικὸν σῶμα αὐτῆς κατεσκευάσθη ἐν σοφίᾳ μεγάλῃ, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀοράτου ψυχῆς ἡμῶν. Ἡ κίνησις τῶν μελῶν τῆς σαρκός, ἡ λαλιὰ διὰ τῆς γλώσσης, ἡ γραφὴ διὰ τῆς χειρός, ἡ ἔκφρασις τοῦ ὑλικοῦ προσώπου καὶ ἰδίᾳ τῶν ὀφθαλμῶν, ταῦτα πάντα ποιοῦσι δηλὰ τὰ νοήματα, τὰ αἰσθήματα, τὰ θελήματα, τὰ μέσα τὰς ἐνεργείας, τοὺς σκοποὺς οὓς ἐπιδιώκει ἡ ψυχὴ καὶ ἐν γένει πάσας τὰς νοητικὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὡς κεκρυμμένως ποιεῖ ἐν ἑαυτῇ καὶ συντάσσει σχέδια ἐνεργείας αὐτῆς, ἄνευ οὐδενὸς μέσου ὑλικοῦ, κατὰ τὰς πνευματικὰς αὐτῆς ἐνεργείας ἐν ἑαυτῇ.

Διὰ τῆς κινήσεως λοιπὸν καὶ ἐνεργείας τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἐκάστου ἀνθρώπου γινώσκομεν τὸ ἐγὼ αὐτοῦ ἢ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ κατὰ τὰ προσόντα αὐτῆς καὶ τὸν χαρακτήρα αὐτῆς καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς· ἀδύνατον δὲ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ψυχὴν ἐκάστου ὑπὸ ἔποψιν προσόντων καὶ χαρακτήρος αὐτῆς, ἐὰν τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς μένει ἀκίνητον καὶ ἡ γλῶσσα ἄλαλος· οὕτως ἀδυνατοῦμεν νὰ κρίνωμεν ὁποῖος ἐστὶν ὁ ἀκίνητος καὶ ἄλαλος ἀνθρώπος, καὶ τοὶ ὀρθῶμεν τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ ἄνω καταστάσει. Τὸ αὐτὸ δὲ ἐστὶ ὡς νὰ βλέπωμεν εἰκόνας ἢ ἀγάλματα· οὐδὲν δυνάμεθα νὰ νοήσωμεν περὶ τῶν ἀνθρώπων, ὧν ὀρθῶμεν τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ἀγάλματα.

Καθὼς δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ κινήθῃσι τὰ ἀγάλματα τῶν ἀνθρώπων διότι δὲν ἔχουσι ψυχὴν ζῶσαν ἐν ἑαυτοῖς, οὕτως εἶναι ἀδύνατον νὰ κινήθῃ καὶ νὰ λαλήσῃ τὸ ὑλικὸν σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἐξέλθῃ ἡ ψυχὴ ἐξ αὐτοῦ καὶ μείνῃ μόνον τὸ σῶμα τοῦτο. Ἄρα ἡ ψυχὴ κινεῖ

Χριστοῦ, οὐδεμίαν τῶν ἐνδόξων γυναικῶν τῶν Πατριαρχῶν ἀνέφερον, οὔτε τὴν Σάρραν, οὔτε τὴν Ρεβέκκαν οὔτε ἄλλας πολλὰς. Ἀνέφερον ὅμως ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κινούμενος ταπεινὰς ἄλλας γυναῖκας, οἷον τὴν Θάμαρ, τὴν Ραχάβ, τὴν Ρούθ, τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου.

Τοῦτο δὲ διὰ νὰ διδάξῃ ἡμᾶς, ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἀνθρώπος γενόμενος, ἠγάπησεν ἐξίσου πάντας τοὺς τε δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τὸν Ἰουδαϊκὸν λαὸν καὶ τὰ ἔθνη.

(Ἀκολουθεῖ).

τὰ ὄργανα τοῦ ἑαυτῆς ὑλικοῦ σώματος καὶ ποιεῖ ἐργασίας καὶ λόγον γραπτὸν ἢ προφορικόν, καὶ φανεροὶ ἑαυτὴν ὅτι ἐστὶ οὐσία πνευματικὴ, φανεροὶ τὴν ὑπαρξίν, τὴν ζῶην αὐτῆς καὶ τὰ ἑαυτῆς προσόντα καὶ τὰς γνώσεις, ὡς ἔχει. Ἐπομένως ἡ ψυχὴ εἶναι τὸ πρόσωπον, εἶναι τὸ Ἐγὼ, εἶναι ὁ κυρίως ἀνθρώπος. Μόνη δὲ ἡ ψυχὴ διασώζει τὸ Ἐγὼ ἐκάστου ἀνθρώπου, ἥτοι ὁ ἀνθρώπος ὑφίσταται διότι ὑπάρχει τὸ προσωπικὸν Ἐγὼ αὐτοῦ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὡς πνεῦμα ζῶν καὶ νοοῦν. Μόνον δὲ τὸ ὑλικὸν σῶμα τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἐστὶ προσωπικόν Ἐγὼ καὶ ψυχὴ καὶ ἀνθρώπος. Διὸ καὶ ἀποσυντίθεται καὶ ἀφανίζεται ὅταν ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ψυχὴ. Ἄρα οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὴν ὑπαρξίν τῆς ψυχῆς, ἀροῦνται ψευδῶς τὸ προσωπικὸν Ἐγὼ αὐτῶν, διότι εὐρίσκονται δέσμιοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς πλάνης. Τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς πλάνης ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπικολλᾷ τὸν νοῦν τῶν ὑλικῶς βιούντων εἰς τὴν κατ' αἰσθησιν μόνον νόησιν δι' ἧς πιστεύουσι μόνον τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τὰς αἰσθήσεις αὐτῶν ὑλικά ἀντικείμενα. Ἀπορρίπτουσι δὲ τὴν κατ' ὀρθὸν λόγον λογικὴν νόησιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν παρατήρησιν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν γινώσκεται ἡ ψυχὴ ὡς αἰτία τῶν ἑαυτῆς ἔργων, καὶ ὁ Θεὸς ὡς αἰτία πρώτη καὶ ἀπόλυτος Δημιουργικὴ διὰ μέσου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κτισθέντος κόσμου.

Καθὼς δὲ τὸ ὑλικὸν σῶμα ἡμῶν ἀποκαλύπτει τὴν ὑπαρξίν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ὡς πνεύματος νοουμένου ἀληθῶς οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν καὶ σύμπας ὁ ὑλικὸς κόσμος τῶν ἡλίων, πλανητῶν, δορυφόρων, ὀρυκτῶν, θαλασσῶν, φυτῶν καὶ ζῶων ἀποκαλύπτει τὴν ὑπαρξίν τοῦ αἰεὶ ὄντος Θεοῦ Πλάστου, ὡς ἀλείρου Πνεύματος ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ὁποίου ἐδράζεται τὸ Σύμπαν στερεῶς, καὶ συντηρεῖται ὑπ' Αὐτοῦ καὶ μόνου ἢ κτίσις, καὶ κινεῖται πάντα αἰ τάξεις τῶν ποιημάτων ὑπ' Αὐτοῦ, καὶ ζωοποιεῖται πάντα τὰ ζῶντα ὑπ' Αὐτοῦ καὶ πνευματοποιεῖται πάντα τὰ νοοῦντα ὑπ' Αὐτοῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς Παῦλος λέγει «Τὰ γὰρ ἀόρατα Ἐγὼ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται ἢ τε ἀίτιος Αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς (τοὺς ἀπίστους) ἀναπολογήτους.» (Ρωμαίους α'. 20)

Λοιπὸν ὁ Θεὸς ἔχει δημιουργήσει ἀπίστους μάρτυρας μαρτυροῦντας καταφανῶς τὴν ὑπαρξίν πνευμάτων, Ἀγγέλων καὶ ψυχῶν, καταφα-

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸ προεῖπεν ὁ Θεὸς διὰ τῶν Προφητῶν.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον αἱ Μυροφόροι γυναῖκες.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον οἱ εἰς Ἐμμαοὺς μεταβαίνοντες 2 μαθηταί.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον οἱ δέκα Ἀπόστολοι.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον οἱ ἔνδεκα Ἀπόστολοι.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον οἱ ἐν Τιβεριάδι ἀλιεύοντες ἑπτὰ Ἀπόστολοι.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν ἤγγισεν ὁ δυσπιστῶν Ἀπόστολος Θωμᾶς.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι συνωμίλει μετὰ τῶν Ἀποστόλων ἐπὶ 40 ἡμέρας.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἔφαγεν ὀψάρια καὶ μέλι μετὰ τῶν Ἀποστόλων.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον καὶ εἰς τὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον 120 μαθηταὶ συνηθροισμένοι.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸν εἶδον 500 μαθηταὶ συνηθροισμένοι.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι οἱ Ἀπόστολοι κατὰ τὴν Γραφὴν ἐδυσπίστουν κατ' ἀρχάς.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι οὐδεμίαν προκατάληψιν εἶχον οἱ Ἀπόστολοι περὶ Ἀναστάσεως.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἀδύνατον τόσα ἄτομα νὰ πάθουν ὀφθαλμαπάτην.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν δὲν ἀνέστη πῶς δὲν ἀνεύροιν οἱ Φαρισαῖοι τὸ πτώμα;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν ἐκλάπη τὸ σῶμα πῶς δὲν ἐτιμωρήθησαν οἱ Ἀπόστολοι;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν ἦτο ψεῦδος πῶς δὲν τὸ ἀπέδειξαν οἱ σύγχρονοὶ τοῦ Ἰουδαίου;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι πῶς δὲν ἐθανατώθησαν οἱ φρουροὶ τοῦ Τάφου;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τὸ ἐπιβεβαιοῦν οἱ εἰλικρινέστεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν εἰς τοῦτο δὲν πι-

νέστατα δὲ μαρτυροῦσι τὴν αἰτίον ὑπαρξίν, τὴν αἰτίον ζωὴν, τὴν αἰτίον Σοφίαν καὶ Παυτοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κατὰ σκοπὸν ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ.

ΘΕΜ. ΛΕΙΒΑΔΕΑΣ ὑποστράτης

στεύσωμεν εἰς οὐδὲν ἄλλο γεγονός δέον νὰ πιστεύσωμεν.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ὅλοι οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ ἀδιστακτικῶς τὸ ἐπίστευσαν.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν δὲν ἀνέστη διατὶ τόσον προθύμως ἐθυσιάσθησαν οἱ Ἀπόστολοι;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι νεκροφάνεια δὲν χωρεῖ καθ' ὅτι ἐλογχίσθη.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας με αίμορραγίαν ἀδύνατον νὰ ἔζη.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι πῶς θὰ ἐτόλμων οἱ Ἀπόστολοι νὰ ἀντισταθοῦν πρὸς τοὺς φρουροὺς;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν ἀνθίσταντο θὰ ἀνεφέρετο συμπλοκὴ καὶ τραυματία.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι μόνος του εἰς ἀσθενείας καὶ τραυματίας ἀδύνατον νὰ ἐγείρη τοιοῦτον λίθον καὶ δὴ ἔσωθεν.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἀνεῖχε ὑποστῆ νεκροφάνειαν πῶς δὲν ἐγνώσθη ὁ δεύτερος θάνατος;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι καὶ ἂν ἐξήρχετο τοῦ τάφου δὲν θὰ εἶχε ἀντοχὴν νὰ βαδίση.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν ἐκοιμῶντο οἱ φρουροὶ πῶς εἶδον τοὺς κλέπτας;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἂν δὲν ἐκοιμῶντο πῶς δὲν ἀντέστησαν;...

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι καὶ ἂν ἐκοιμῶντο ὅλοι μετὰ ἓνα τοιοῦτον πάταγον τοῦ λίθου, θὰ ἐγείροντο οἱ φρουροὶ.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι τί ἐχρειάζετο εἰς τοὺς Ἀποστόλους νὰ κλέψουν τὸ σῶμα Ἐκείνου ὅστις θὰ ἦτο ὀλέθριος ἀπατεῶν;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι πῶς ὁ Παῦλος γίνεται χριστιανός, ὁ τόσον φανατικὸς διώκτης;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι πῶς ἄλλως θὰ ἐξηγηθῆ τὸ τῆς Πεντηκοστῆς θαῦμα;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι πῶς ἐπεισθήσαν τόσαι χιλιάδες σύγχρονοι Ἰουδαῖοι;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι πῶς ἐπεισθήσαν τόσοι σοφοὶ εἰδωλολάτραι;

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι οὐδὲν ἄλλο ἱστορικὸν γεγονός ἔχει τόσας μαρτυρίας ὑπὲρ ἐαυτοῦ.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ἢ μὴ Ἀνάστασις Του εἶναι θαῦμα μείζον τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι παρ' ὅλους τοὺς λυσσώδεις τῶν ἀπίστων ἀγῶνας πιστεύεται...

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ὅλος ὁ εἰδωλολατρικὸς κόσμος τὸ ἐπίστευε καὶ τὸ ἀνέμενε πρὸ ζιλιετηρίδων.

Ἀληθῶς ἀνέστη διότι ὅσα καὶ ἂν γράψωμεν δὲν τελειώνουν αἱ τῆς Ἀναστάσεως ἐνδείξεις.